

TKP'nin SESİ

23.6.1976 (Çarşamba)

S.D. Bu yayımmızda: "35 yıl önce ve bugün" başlıklı yorumumuzu, "Üniversiteler yasası faşistleştiriliyor" konulu yazımızı ve "Ürün" dergisinin Haziran sayısında çıkan "Büyükler ve Küçükler, yada TİP'den seçmeler başlıklı yazının ikinci bölümünü dinliyeceksiniz.

Burası TKP'nin SESİ! D.D. Önce "35 yıl önce ve bugün" başlıklı yorumumuzu veriyoruz.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Üniversiteler yasası faşistleştiriliyor

İşbirlikçi burjuvazinin ve toprak ağalarının hükümetinin bugün vardığı nokta, halkımızın kısıtlı olan düşünce ve örgütlenme hakkını tamamen ortadan kaldırmaktır. Bu girişimler; yurtsever ve ilericiler üzerinde baskı ve terörle, cinayetlerle, faşist yasaların yürürlüğe sokulmasıyla, son olarak Gaziantep katliamında görüldüğü gibi CIA ve MIT eliyle düzenlenen provokasyonlarla yürütülüyor.

Amaç bellidir: Halkın gittikçe gelişen uyanışını ^{körletmek,} engellemek, işbirlikçi burjuvazinin vurgun ve talanına daha elverişli bir ortam hazırlamak...

Bunun için faşistlerin elleri halkımızın en temel demokratik haklarına uzanıyor. Bugün ulusal bağımsızlığımız tehlikededir. Cumhu-

riyet ilkeleri ve anayasal kurumlar tehlikededir. Halkımızın tüm demokratik hakları tehlikededir. Özgür düşünce ve özgür araştırmanın gerçekleştiği kurumlar olan üniversiteler tehlikededir.

Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen Üniversiteler yasasının yerine, Hükümetin Millet Meclisine gönderdiği yeni üniversiteler yasa tasarısı üniversite özerkliğini ortadan kaldırmak için hazırlanmıştır. Yani artık üniversiteler, kendi kendini yönetme anlamına gelen özerk olmaktan ^{tamamen fıkarcı olacak} ~~vayrılacak~~, böylece üniversite olmaktan da çıkacaklardır. Çünkü özgür düşünce ve bilimsel araştırma ancak her türlü ^{diş karışmanın} ~~ölünün~~ ortadan kalktığı bir ortamda gelişebilir. Değişen hükümetlerin üniversiteler üzerindeki baskısıyla özgür düşüncede ortadan kalkar. Böylece özerklik kavramından soyutlanması olanaksız olan üniversiteler gerçek anlamlarını kaybedeceklerdir.

Hatta getirilen yeni tasarı o kadar faşist niteliklere sahiptir

ki, üniversite öğretim görevlilerini ve öğrencilerini sürekli bir tehdit altında tutmaktadır. Çünkü, tasarıda, üniversitelere el koyma halinde hükümetin üniversitede görevli bulunanların tümünün ya da bir kısmının yönetim görevlerine son verilmesi, öğrencilerin üniversitelerden atılabilmesi öngörülmektedir.

Faşizm ve seriat özliyenler kanlı elleriyle üniversiteleri teslim almak istiyorlar. Ama demokrasiye ve bilimsel özgürlüğe uzanan bu kara ellere karşı ilerici öğretim üyelerinin aydınlık elleri kalkmıştır.

1137 üniversite öğretim görevlisi, turancılığa ve panislamizme karşı olduklarını, layiklikten, demokratik anayasal düzenden yana olduklarını, bağımsız bir dış politika istediklerini büyük bir kararlılıkla ve ortak bir davranışla ^{halkımıza} ~~kamuya~~ bildirmişlerdir.

Tüm öğretim görevlileri varoluş nedenlerini ortadan kaldıracak üniversiteler yasasına karşı da gereken kararlılığı göstermelidir. Bugün aydınlar önemli bir yol ayrımına gelmişlerdir. Ya halkının ulusal bağımsızlık ve demokrasisi savaşında yerini alacak ve çözümü ileri demokratik bir hükümette görececek, ya da halk ve demokrasi düşmanlarına onların hükümetine teslim olacaklardır. Faşist tırmanışa karşısında ses çıkarmamak, pasif kalmak halk düşmanlarının yanında yer almak demektir.

Gerici, faşist karması bugünkü hükümetin üniversitelerle ilgili hazırladığı bu faşist yasa tasarısının yasalaşmaması yolunda bütün ilerici ve yurtsever güçler, ~~ortaklar~~ örgütler ~~ortak~~ direnişe ^{berini} geçmelidirler. *ortak, birlikte sürdürmelidirler.*

TKP'nin SESİ :

23.6.1976 Nec.

"Büyükler ve küçükler...(2)"

S.D. Şimdi, "Ürün" dergisinin ~~ilk~~ Haziran sayısında çıkan "Büyükler ve küçükler, yada TİP'den seçmeler" başlıklı yazımın ikinci bölümünü veriyoruz.

"Söylenen yada yazılan şeylerin özünü bulmak isterseniz, yapacağımız ilk iş: süslü, tunturaklı cümleleri ayıklamaktır. O zaman ne söylendiği, yada hiç bir şeylenmediği ortaya çıkar. TİP'in 1 Mayıs değerlendirmeleri de öyle. Oysa 1 Mayısta yığınlar kulak verselerdi çok şeyler öğreneceklerdi.

1 Mayıs günü, işçi sınıfımız, ta fabrikaların içinden kopup gelen ve meydanları dolduran sesiyle, düşünce, eylem ve örgütlenme özgürlüğü istiyordu. 141. ve 142. maddelerin kaldırılmasını isteyen

pankartların çokluğu dikkat çekiciydi.

Buna karşılık, TİP'in "Aydınlık Gecesinde" bundan hiç mi hiç söz edilmedi. Haklarımı yemeyelim: elbette faşist baskılardan söz ettiler ve lebette demokrasi ve özgürlük istediler. "Demokrasi ve Özgürlük" için mücadele somuttur! sözünü papağanca tekrarlıyanlar, burjuvazinin elindeki kanlı silahtan, yani 14.142. faşist maddelerden, işçi sınıfının ve sosyalist aydınların başı üzerinde asılı ^{bu} demokrasi kılıcından söz etmediler. İşçi sınıfının "şahlanmışından" söz edenler, işçi sınıfının politik örgütlenmesinde ~~x~~ ciddi bir engel teşkil eden bu faşist maddeleri es geçtiler. Üstelik te, 1 Mayıs'ların yığışsal biçimde kutlanılmasının da önün^e~~x~~ yıllardır bu faşist maddelerle çikıldığı halde, böylesi bir günde 141 ve 142~~x~~ akıllarına gelmedi. Bu bir unutkanlık mıydı? Kesinlikle hayır!

Yıllar sonra yığinsal bir biçimde ilk defa kutlanan bir günde, 141. ve 142. maddeler unutulamaz. Sadece unutmış görünülür ve unutturulmak istenir.

TİP'lilerin bu konuda az sayıdaki yazıları gözden geçirilirse, görülür ki, onlar 141-142 derken, sadece düşüncenin önüne konulmuş engeller olarak bu maddeleri ele almaktadırlar. Bunların ve esas olarak 141. maddenin, işçi sınıfının siyasal örgütlenmesini engellediğinden hiç söz etmemektedirler. Örneğin "Yürüyüşte" çıkan "Ya hep mi? "Ya Hiç mi? başlıklı yazıda olduğu gibi...

141. ve 142. maddelerden dolayı hapisanelerde bir sürü insan çürüyormuş, gizli örgütlenme suçundan yargılanıyormuş, ne önemi var, "TİP legal olarak kurulabiliyorsa"...

Yığınların dile getirdiği ve demokrasi mücadelesinin somut

ve hayati hedeflerinden biri olan"141. ve 142. maddeler kalkmalıdır" hedefi karşısında TİP'in suskunluğu, onun ne kadar gerilerde olduğunun işaretlerinden biridir.

Bunu görmemelerine şaşmamak gerek. Gündüz yapılan dev mitingten, gece tek lâf etmiyenler (örnek: Behice Boran ve Dinçer Doğu'nun TİP Gecesindeki konuşmaları), elbette gündüz gördüklerini gece onutmuş olacaktırlar. Ama öylesi günler var ki, istesen de istemesen de, geceyi de aydınlatır. 1 Mayıs güneşinin, böylelerinin karanlığı üzerine gelip yerleştiğini gördük.

TİP'li heveskâr kalemler son zamanlarda şunu tekrarlar oldular: "CHP'nin desteklenmesi gereğini önce TİP söyledi, sonra aklı başında herkes bu değerlendirmeye katıldı... ~~CHP'nin~~ MC'nin iktidardan düşürülmesi gereğini de önce TİP vurguladı..." Sosyalist mücadeleye mahalle çocuklarının kavgası biçiminde yaklaşılsa, insan, işte

böylesine, hastalığım kusan bir gülünçlüğe düşer. CHP'nin desteklenmesi sorunu, daha 1973'te çözüme kavuşturulmuştu. Elbette o dönemde, yığınlara her zaman doğru yolu gösterenler yine yol gösterdiler. MC hükümetinin düşürülmesi sorunu da öyle.

"CHP desteklenmeli, MC düşmeli" yığınlarca benimsenmiş, onlara maledilmiş hedeflerdir. Ama burada kalmak, yığınların kuyruğunda kalmaktı. Sizler de tam burada kaldınız. Yığınlar için çözümü açık olmayan sorun "CHP desteklenmeli ama niçin?", "MC düşmeli ama ne gelmeli?" sorunlarında yatıyordu. Önderlik iddiasında olanların, asıl vurgulayacakları şey buydu.

Burada TİP'in temel görüşlerini eleştirecek değiliz. Baştan aşağı eklektizm olan bu görüşleri ele almaya gerek yok. Bu olmadan da, TİP'in dayandığı tutarsız teorik temel artık açıkça gözükür hale geldi. Çünkü yığınlar ilerledikçe, TİP'in gerilediği net saptanabiliyor.

Bu nedenle, "seçmelerle" sınırlı olarak, şu kadarını söyleyelim: Bir defa, sosyalist devrim hedefi koymakla, yeni birşey pamış olmuyorsunuz. Çünkü azami program herkesçe malum. Sosyalizm hedefi her yerde söyleniyor. Önemli olan, bu hedefe nasıl, kiminle varılacağıdır.

Geçmişî hatırlıyalım: 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişî'ni gerçekleştiren işçiler birleşmeyi, yürümeyi, direnmeyi bulup çıkardılar. Fakat burjuvazinin kanlı sıkıyönetimiyle, yani siyasi iktidarın zorba yöntemleriyle karşılaştıkları zaman işçiler sordular : "Ne yapalım şimdi?" Bu soruya TİP'lilerin cevabı "sosyalist devrim yapın" biçimindeydi. Goşitlerin "silahlı mücadele", sosyal-demokratları ise "Bizim oylarımızı arttırın" oldu. Oysa cevap: "köylüler ve diğer tüm demokratik güçlerle birleşerek iktidarı alalım" olmalıydı. Cevap

böyle olmayınca ve "şunu yapın, edin" deyip kendi kabuğuna çekilince, sorunun cevabını, 12 Mart faşizmi verdi. Şüphesiz olumsuz biçimiyle. Oysa o dönemde hedef, ilk adımda ve asgari program gereği, önde duran iktidarı işçi sınıfına göstermekti ve işçi-köylü bağlaşıklığını gerçekleştirmekti....."

S.D. Gelecek yayınımda "Ürün" dergisinde çıkan "Büyükler ve Küçükler, yada TİP'den seçmeler" başlıklı yazının üçüncü bölümünü dinliyeceksiniz.

35 yıl önce ve bugün

Bundan 35 yıl önce, bir ölüm-kalım savaşı gitti insanlığın yaşamında, tarihinde. 22 Haziran 1941 de, emperyalizmin vurucu gücü olan Alman faşistleri Sovyetler Birliğine ^{gece karandığında kışın} küstahçe saldırdı. Yanına İtalyan ve Romen faşistlerini de taken Hitlerciler, geçtikleri her yeri yıkıp yaktılar, ateşe verdiler. İnsan emeğinin en yüce değerlerini ^{yakıp ülettiler. On} küle çevirdiler. Milyonlarca insanın ^{te} canına kıydılar.

Faşistler, Leninin ülkesine saldırmakla dünyadaki ilk-işçi -küylü devletini, yıkmak, sosyalizmin kazanımlarını boğmak, dünyada imperatorluklarını kurmak istiyorlardı. Sovyet halkı, şanlı Kızıl Ordu, Leninin Partisinin-Sovyetler Birliği Komünist Partisinin yönetiminde, tarihin ^{garxını tersine çevirmek} tekerlegine ~~çomak sokmak, isteyen~~ diyalektik gelişmenin önüne geçmek

isteyen faşistlerin belini kırdı. İnsanlığı korkunç bir tehlikeden kurtardı, halkların önünde yeni gelişme çevrenleri açtı. Burada, Engelsin bugün de güncelliğini taptaze koruyan şu sözlerini hatırlamakta yarar vardır. Engels şöyle diyor: "Eğer proletaryanın egemenliği, gücü olmazsa gericilik her zaman bu uygarlığı, bir bira şişesi gibi tuz-buz eder". İşte dünyamızı tuz-buz olmaktan Sovyetler Birliği, işçi sınıfının egemenliğinde kurulan ilk-işçi-köylü devleti kurtardı. Sovyetler Birliği kalıcı, olumlu gelişmelerin ana kaynağı oldu. Türkiye Komünistleri, işçi sınıfı, halkımız bu kaynaktan hiç bir zaman uzaklaşmadı. Emperyalist salgıncıların ülkemizi üleşmeye kalkıştıkları 1919-1920 yıllarında 10 ölüm-kalım yıllarında bu kaynağa başvurdu. Sovyetler Birliğinden hem umut, hem de yardım bekledi. Leninin başında bulunduğu genç Sovyet ülkesi halkımıza hem umut hem de yardım verdi. Sovyetlerin silahlarıyla düşmanı sakaryalarda, Dumlupınarlarda, Antep eteklerinde bozguna uğrattık, İzmirde denize

döktük. ~~Bugün~~ ^{bir} Türkiye Cumhuriyet olarak varlığını koruyabildiyse , gelişmelerin ana kaynağı olan Sovyetler Birliğine, Leninin yüce ülkesine borçludur.

Faşistlerin tutuşturduğu ikinci dünya savaşının korkunç sahneleri geride kaldı. O günden bu yana köprülerin altından çok sular aktı. Faşizm, sosyalizmin, dünya işçi ve kömünist hareketin, ulusal bağımsızlık ve kurtuluş savaşlarının karşısına ~~bir set~~ , korkunç bir canavar gibi dikilmişti. Sovyetler Birliği bu ~~seti~~ ^{güvenli} yıktı, canavarın başını ezdi. Ulusal kurtuluş ve sosyalizm için savaşan halkların esin ve güç kaynağı bugün gür bir ırmağa döndü. Etrafımıza şöyle bir göz atalım. Neyi görüyoruz :Dünyada güçler dengesi barış, demokrasi ve sosyalizmde: yana değişiyor. Avrupanın doğusunda yepyeni bir Avrupa kuruldu, sosyalist ülkeler topluluğu, Bu ülkelerin halkları geleceğin toplum düzeni komünizme doğru ^e doğru ^{güvenli} emin adımlarla ilerliyorlar.

Avrupada 30 yıldır top sesleri işitilmiyor. Avrupa halkları 30 yıldır barış ve güven içinde yaşıyorlar. ~~Emperyalizm~~ İnsanlık, bunu her şeyden önce Sovyetler Birliğine, onun leninci barış politikasına, barış içinde yanyana yaşama ilkesine borçludur. Kübayı, Viyetnem ve Angolayı ele alalım. Sovyetler Birliğinin desteği ve çok yönlü yardımları olmasaydı bu ülkeler emperyalizmin boyunduruğundan kurtulamazlardı, yeni gelişme yoluna geçemezlerdi. İtalyadaki gelişmeleri, seçim sonuçlarını değerlendirirken bu gerçekleri görmezlikten gelemeyiz. Sovyetler Birliği hitlercilerle birlikte Musolini faşizmini de ezmeseydi, İtalyadaki demokratik güçler bugünkü gibi ileri bir gelişme kaydedemezlerdi. Emperyalizm, gerici güçler karşılarında güçlü bir Sovyetler Birliğini, sosyalist ülkeler topluluğunu buldukları için ilerici, demokratik güçleri, komünistleri ortadan kaldıramıyorlar. İtalyan komünistleri, demokratik güçler bu seçimlerde daha büyük bir gelişme

ve başarı elde ettilerse, bu başarı büyük utkunun temeli üzerinde elde edilmiş ve gelişmiştir. Sovyetler Birliği bugün dünyada kalıcı bir barışın sağlanması, yumuşama sürecine geri çevrilmez bir karakter verilmesi, tarihsel ^Helzinki kararlarının uygulanması için elinden gelen çabayı esirgemiyor. SBKP'nin tarihsel 25'ci kongresinin ileri sürdüğü yeni ve somut önerileri, halkların yaşamına damgasını daha belirgin bir biçimde vuruyor. Sovyetler Birliğinin uluslararası alandaki itibarını güçleniyor. Halklarda Leninin ülkesi Sovyetler Birliğine karşı gittikçe artan bir ilgi ve sevgi vardır. Bunu Türkiye işçi sınıfı, halkımız için de söyleyebiliriz. Sovyet başbakanı Kosiginin, Türk-Sovyet dostluğunun bir anıtı olan ^{laundary hiri}Skenderun demir -çelik üzininin açılışında ^{altında}sağanak yamur ^{altında}karşın onbilerce emekçi tarafından sevgi gösterileriyle karşılanması bunun en taze örneğidir.

Fakat, emperyalistler, gerici güçler, NATO cular eski huylarından, saldırganlıklarından vazgeçmiş değillerdir. Yumuşama sürecini engellemek, barışı ve güvenliği tehlikeye sokmak için durmadan provakasyonlar tertipliyorlar. ^{uyar} halkları birbirine kışkırtıyorlar, yeni bölgesel harpler tutuşturuyorlar. orta-Doğu ve Lübnan olayları, Güney Afrika ırkçılarının kanlı saldırıları emperyalizmin ve CIA'nin genel saldırı ve yayılma politikasının birer halkasıdır. Türkiyedeki gerici güçler, işbirlikçiler hala emperyalisterlerin, NATO cuların dümen sularında yüzüyorlar. Silahlanıyorlar, NATO ve emperyalizme daha sıkı bağlanıyorlar. Türkiyemizi, halkımızı daha büyük tehlikelere sürüklüyorlar. Fakat işbirlikçi burjuvazi ne yapsa nafiyledir. tarihin gelişme sürecini durdurmaya ~~hiçbir~~ kimsenin gücü yetmez. Marsizme -Leninizme ve proletarya enternasyonalizmine temelden bağlı olan TKP'si, tarihsel görevini yerine getirmek, Türkiyemizi mutlu yarınlara götürmek için yeni atılımlar yapıyor, işçi sınıfını, emekçi katmaları saflarında örgütleyerek

ileri adımlar ^{atıyor}.

---Türk-İş'e bağlı Metal-İş sendikasının işçi sınıfına düşman yöneticileri/besleme komandolarına/DİSK'e bağlı Maden-İş sendikası üyelerinden Muammer Çetinbaş adlı işçiyi öldürttü.Metal-İş sendikasının sarı yönetimi,TOFAŞ'da işçilerin büyük çoğunluğunca desteklenen Maden-İş sendikasına karşı bildiri dağıttırmak istemiş ve çeşitli kışkırtmalara girişmiştir.Metal-İş'in sarı yöneticilerinin hizmetindeki faşistler,bir minübüse doldurularak işçilerin üzerine sürülmüştür.Minübüsten DİSK üyelerine ateş açılmış,bu arada Muammer Çetinbaş adlı işçi öldürülmüş,Esat Burhan adındaki bir işçi de ağır yaralanmıştır.Amerikan tipi gangster sendikacılığının Türkiyede ki temsilcileri durumunda olan TÜRK-İŞ'in işçi düşmanı yöneticileri bu kanlı cinayetlerin sorumlusudurlar.Bütün bu bölücü çabalara rağmen,işçi sınıfımız kendi birliğini sağlama yolunda sağlam adımlarla yürüyor.İşçi sınıfımızın birliği,tabanını gittikçe kaybeden sarı sendikalara indirilmiş bir şamar olacaktır.